

Ὁ ποιητής: μυθιστόρημα ἐπιζῶν ἐνίοτε εἰς πολλὰς ἐκδόσεις.

Ὁ ὑποκριτὴς τοῦ θεάτρου: τραγικοκομωδιῶν πάντοτε χειροκροτουμένην ὑπὸ τοῦ κοινού.

Ὁ στρατιώτης ἐκστρατεῖαν κατανατῶσαν ὅτε μὲν εἰς ἐπταετῆ, ὅτε δὲ εἰς τριακονταετῆ πόλεμον.

Ἡ εὐφυολογία εἶνε σπινθήρ καιῶν, ἐξ οὗ πολλοὶ ἔκαυσαν τοὺς δακτύλους των.

Ἡ λαϊμητόμος εἶνε ἱεροκῆρυξ ὑπαίθριος.

Πόσον ἀτελὲς εἶνε εἰσέτι τὸ ψιμμύθιο! Κατορθοῖ μὲν νὰ κάμῃ τὰ πρόσωπα ἐρυθρά, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ τὰ κάμῃ καὶ νὰ ἐρυθριάσῃ.

Τὸ ἐρεθίζεσθαι εἶνε ἀδυναμία.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Πάντες γινώσκουσιν ὅτι οἱ μοναχοὶ ἀσχολοῦνται εἰς παντὸς εἶδους ἔργα. Ἀλλὰ περὶ μοναχῶν νουτῶν πρώτῃν φράσιν ἀκούομεν νὰ γίνεται λόγος. Φαίνεται ὅμως ὅτι ἐν τῇ Λευκῇ Θαλάσῃ ὑπάρχει στολίσκος ἀποτελούμενος ἐκ πλοίων ἐξ ἄτινα κυβερνῶσι καὶ χειρίζονται καλόγηροι. Τὰ πλοῖα ταῦτα μεταφέρουσι τοὺς προσκυνητὰς ἐκ τῆς πόλεως Ἀρχαγγέλου εἰς τὴν νῆσον τοῦ Σολοδισέκη, ἐφ' ἧς ὑπάρχει ἱμοναστήριον, μεγάλως τιμώμενον. Τριάκοντα χιλιάδες ἄτομα περίπου κάμνουσιν ἐτησίως τὸ ταξίδιον τοῦτο, ἀπὸ τοῦ Μαΐου μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου, ὅτε καὶ μόνον εἶνε προσιτὸν τὸ νησίδριον.

Ἐπανειλημμένως, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἐν τοῖς εὐρωπαϊκοῖς θεάτροις ἠγέρθη τὸ ζήτημα, ἂν πρέπει νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὰς κυρίας τὰς καθημένας ἐν τῇ πλατεῖᾳ καὶ ἰδίως εἰς τὰ πρῶτα ἐδώλια ἢ κατὰ τὴν παράστασιν ἐξελγῶν τῶν πύλων αὐτῶν, ὅτινες τυγχάνοντες ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὕψηλοι καὶ πεφορτωμένοι διὰ παντοίων κοσμήμων, ταινιῶν καὶ ἀιθέων, κωλύουσι τοὺς ὀπισθεν καθημένους νὰ βλέπωσιν ἐπὶ τῆς σκηνῆς. Ἀλλ' ἐπὶ τέλους αἱ κυριαὶ ἀπέμειναν κύριαι τοῦ πεδίου καὶ οἱ ἔχοντες τὴν ἀτυχίαν νὰ καθῆνται ὀπισθεν κυριῶν, φερουσῶν πύλους τοιοῦτους, καταδικάζονται ἐκ τῶν προτέρων εἰς τὸ νὰ μὴ ἴδωσιν οὐδὲν ἐκ τοῦ θεάματος, ὅπερ ἐν τούτοις ἐπλήρωσαν διὰ νὰ ἀπολύσωσιν. Ἐσχάτως διευθυντὴς μικροῦ τινος θεάτρου τῶν Βρυξελλῶν ἐφεύρεν εὐφυᾶ τρόπον, ἵνα ἐξαναγκάσῃ τὰς κυρίας ἐξ οἰκείας βουλήσεως νὰ ἐκβάλλωσι τοὺς πύλους των Ἐτοιχολόγησεν ἕξωθεν τοῦ θεάτρου τὴν ἐπομένην προκήρυξιν: «Ἐκ τῶν ἐν τῇ πλατεῖᾳ κυριῶν μόνον εἰς τὰς προβεβηκυίας τὴν ἡλικίαν ἐπιτρέπεται νὰ φέρωσι τοὺς πύλους των κατὰ τὴν παράστασιν.» Ἐννοεῖται ὅτι καμμία κυρία δὲν ἐδέχθη νὰ ἐκληθῇ «ὡς προβεβηκυία τὴν ἡλι-

κίαν» καὶ τὴν ἐσπέραν—ὦ τοῦ θαύματος!—πᾶσαι αἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ὠραίου φύλου ἐν τῇ πλατεῖᾳ ἦσαν ἄσκαπετς. Οἱ ἐκ τοῦ ἄρρενος φύλου θεκταὶ δὲν εἴξευρον πῶς νὰ εὐχριστήσῃσι τὸν διευθυντὴν διὰ τὴν εὐφυᾶ αὐτοῦ ἐπίνοιαν.

Μετὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ «Ὁθέλλου», τοῦ νέου ἀριστουργήματος τοῦ Βέρδη, δι' οὗ ὁ μέγας καλλιτέχνης λαμπρῶς ἐπέστηψε τὸ καλλιτεχνικὸν αὐτοῦ στάδιον, δρέψας νέον καὶ ἀγῆρω στέφανον δόξης, ὑπεβλήθησαν αὐτῷ πλεῖστα ὅσα libretti, πρὸς σύνθεσιν νέων μελοδραμάτων. Ἀλλ' ὁ κλεινὸς μελοποιὸς ἀπεποιήθη νὰ λάθῃ ὑπ' ὄψιν οὐδὲν τούτων, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἀψησχολεῖτο εἰς ἐπείγουσαν ἐργασίαν.

Ἡ ἐργασία αὕτη ἐξῆγγειρε τὴν περιέργειαν τῶν περὶ τὸν Βέρδη, ὅστις ἐπὶ τέλους ἔκαμε πρὸς αὐτοὺς τὴν ἐπομένην ὁμολογίαν:

— Ὑπεσχέθημι εἰς τὰ παιδία τῆς ἐπαυλείας μου νὰ τοῖς γράψω μερικὰ τεμάχια μουσικῆς διὰ τὰ παιγνίδια των καὶ τοὺς χορούς των. . . Καὶ τὸ θέλημα τῶν μικρῶν μου φίλων εἶνε δι' ἐμὲ διαταγή. . . Ἀλλὰ μὴ νομίζετε ὅτι ἡ ἐργασία εἶνε εὐκόλος. . . Πολλὰ τῶν τεμαχίων τῶν μελοδραμάτων μου—καὶ τὰ μᾶλλον ἐπιτυχῆ—συνέθεσα εὐκολώτερον ἀπὸ τὸ «Τραγοῦδι τῆς Κούκλας» καὶ «τὸν Μικρὸν Στρατιώτην», τὰ ὅποια ἐμελοποίησα πρὸ τινῶν ἡμερῶν!

Ἐσχάτως ἀπεβίωσεν ἐν Παρισίοις ἡ χήρα τοῦ διασημοῦ δικηγόρου Λαστώ.

Περὶ τοῦ συζυγικοῦ τούτου ζεύγους ἡ μήτηρ τῆς κυρίας Λαστώ, ἡ κυρία Ἀνσελῶ, ἔλεγεν:

— Εἶμιμι εὐτυχής. Ἐχω γαμβρὸν διὰ τὸν ὁποῖον ὀμιλεῖ ὅλος ὁ κόσμος καὶ κόρην διὰ τὴν ὁποίαν δὲν ὀμιλεῖ κανεὶς.

Ἄγγλος μηχανικὸς ἐπενόησε τελευταῖον διαδοκίδα, συνισταμένην ἐκ δύο ὑαλίνων πλακῶν συνηνωμένων διὰ σιδηρᾶς ράβδου. Ἡ ὕκλος αὕτη παράγεται διὰ τῆς τήξεως γρανίτου κοινοτάτου ἐν τῇ μεσημβρινῇ Ἀγγλίᾳ. Αἱ διαδοκίδες αὗται ἀντέχουσιν εἰς τοὺς κτύπους καὶ τὰς συνθλίψεις θαυμασιώτατα, ὡς ἀπέδειξαν τοῦτο πειράματα γενόμενα ἐν Γλασκῶθ μετὰ πολλῆς τῆς προσοχῆς. Αἱ διαδοκίδες αὗται δὲν στοιχίζουσιν ἀκριβῶς καὶ, κατὰ τὸν ἐφευρέτην, ἡ διάρκεια αὐτῶν ἔσται αἰώνιος.

Παραοράματα ἐν τῇ περὶ Σαίξπηρ διατριβῇ:

Ἐν τῇ ὑποσημείωσει τῆς σελίδος 103 στιχ. 6 ἀνάγνωθι 1564 ἀντὶ 1526.

Ἐν σελ. 124 στιχ. 23 » ποικιλωπάτας » ποικιλώπτας.
 » 141 » 14 » ἔξαλλοι » ἔξαλλος.
 » 141 » 14 » ἀνακράζουσι » ἀνακράζει.
 » 154 » 46 » τοκιστοῦ » ποιητοῦ.
 » 172 » 4 » χρυσότευκτον » χρυσότευκτον.